

Obsah

Úvod	1
Teoretická část	2
Naše cesta ke Capybara parku	4
Náš pohled.....	6
Pohled absolventů	9
Pohled průvodců	12
Závěr.....	13

Úvod

V naší brožurce o adolescentním programu Děti země se pokusíme přiblížit průběh a smysl projektu ve třetím trojročí rodičům, mladším spolužákům a dalším zájemcům. V teoretické části představíme myšlenky Marie Montessori z její knihy Od dětství k dospívání a z Deklarace z Bad Honnefu.

V praktické části předáme zkušenosti a zážitky nás a našich bývalých spolužáků. Každý deváťák nám po sobě něco zanechal, takže jsme se rozhodli sepsat tuto brožuru a zrealizovat Den na pozemku pro rodiče a přátelé školy.

Teoretická část

„Základem každé školy jsou jí svěřené děti takové, jaké jsou, a ne jaké si je přejeme mít,“ řekla Marie Montessori na jedné ze svých přednášek v roce 1936.

Marie Montessori si všimla, že věk od 12 let je jiný, a proto pro něj vymyslela speciální program.

Po dvanáctém roce se z dětí stávají adolescenti, nastává tedy věk fyzického dospívání, emocionálních bouří a dozrávání. Tento věk je charakteristický hledáním své osobnosti, své sociální skupiny a zájmem o finanční nezávislost. Studenti v tomto věku se ochotně věnují akademické práci, pokud je pro ně smysluplná. Fyzická práce na venkově úzce souvisí s nastudováním problému, optimalizací práce, komunikací ve skupině a předáváním informací.

Ve školních vzdělávacích programech musí být tedy zohledňovány vývojové a pedagogické potřeby dospívajících lidí, například nezávislost, samostatnost a tvoření osobnosti. Taková škola umožňuje rozvoj individuální činnosti, spojený s její aplikací v sociálním životě tím, že dospělí dávají dospívajícím příležitost, aby si své společenství řídili sami a sbírali tím zkušenosti.

Specifický požadavek Marie Montessori pro takovou školu je, aby byla na venkově. Tento projekt nazvala „Děti země“. Má být takovou školou, ve které bude možnost získávat zkušenosti v oblasti společenského života. Tato škola bude nabízet prostor pro sebezodpovědnost v oblastech praktické, experimentální a sociální činnosti, které budou propojeny s odpovídajícím, studijním a pracovním plánem. Tito dospívající žáci opustí tedy tradiční a často umělé prostředí obvyklých škol a současně i svůj domov. V novém prostředí následně žijí a fungují v společenství svých vrstevníků.

Škola musí být, podle Marie Montessori, víc než místem pro zprostředkování vědomostí. Naučit se žít vyžaduje všezahrnující kontext, širokou škálu zkušeností a životních přístupů. Škola pro mladistvé musí tedy vždy být i prostorem pro život. Nabízí kvalifikace pro další vzdělávání a zároveň orientace pro život ve společnosti. Důležitost zážitku, pocitu důstojnosti, uznání a přijetí pro sebe utvářející proces dospívajícího člověka, by mohla být dostatečně zdůrazněna a doceněna.

„Můj úspěch v dospělém životě závisí na mém vlastním sebevědomí. Závisí na tom, zda vím, co dokážu a jaké jsou mé talenty a nadání. Závisí na tom, zda vím o nepřeborném množství způsobů, jak mohu tyto dovednosti využít.“
Marie Montessori

John Long ve svém článku O klíčových zkušenostech dospívajících vytvořil seznam aktivit seskupených podle účelu.

Rozvoj osobní identity:

- Čas uvažovat (čas na to být sám)
- Vést si záznamy
- Čelit fyzickým výzvám (cyklistický výlet, putování s batohem, táboření)
- Identifikovat se s pohlavím, rasou, náboženstvím
- Studium lidského růstu a vývoje
- Formovat vize (psát osobní cíle)
- Vytknout si cíle, konferenční komunikace

Rozvoji intelektu:

- Psaní (všeho druhu: tvůrčí, popisné, osobní)
- Rozvoj schopnosti přemýšlet
- Studium matematiky, biologie, chemie, dějepisu a cizího jazyka

Sebevyjadřování:

- Vytvořit divadelní soubor
- Kavárenská improvizace
- Mluvit před skupinou

Budování komunity:

- Komunitní setkání, společenské aktivity
- Oslavy
- Aktivity zaměřené na důvěře

Pomoc druhým:

- Osnovy pro pečovatelsví
- Služba v komunitě

Poznávat, jak funguje společnost:

- Obchodní aktivity
- Být mentorem, být žákem
- Práce vlastníma rukama

Poznávat, jak funguje příroda:

- Vytvořit a pečovat o farmu
- Exkurze do přírody

Naše cesta ke Capybara parku

Rok 2017–2018

V tomto roce měla Planeta první sedmáky, a tak se škola rozšířila o třetí trojročí. Tím, že jsme se přestěhovali do nové školní budovy, jsme měli prázdnou třídu a museli jsme si naplánovat a zařídit všechno vybavení např. vymalovat třídu, smontovat židle, vyrobit stoly, navrtat poličky a další potřebné vybavení.

Prvním výdělečným projektem se stal prodej sazenic, které jsme vypěstovali ze semínek ve skleníku a potom je na jaře prodávali. Už v tomto roce se podařila také výroba a prodej triček s naším logem.

Rok 2018–2019

Když se naše třída rozrostla na dvojroční, přestěhovali jsme se do přízemí a na projekt jsme se rozdělili do několika skupinek podle zájmu. Holky vyrobily pomůcku do matematiky a připravily si na Vánoce a Velikonoce program v domově pro seniory. Kluci chtěli sestavit vlastní počítač a začali psát a vydávat školní časopis, který byl úspěšný mezi všemi ostatními ročníky.

V červnu jsme se zúčastnili týdenního pobytu na farmě v Klokočově, starali jsme se o kozy, ovce, prasata a další domácí zvířata. Shodli jsme se, že to bylo dost obtížné.

Rok 2019–2020

Tento školní rok byla třída už kompletní, takže v ní byly všechny tři ročníky (sedmý, osmý i devátý).

Začalo se pracovat na dřevěné VEEB (venkovní ekologicko-energetická badatelna), která byla umístěna na školní zahradě a určena jak ke studiu, tak i k odpočinku. Kvůli pandemii covid-19 musela být VEEB nakonec dokončena truhlářem bez účasti dětí, jelikož na ni byla získána dotace.

Jako výdělečný projekt si deváťáčky zvolily svačinky pro nižší ročníky, které byly každou středu a měly velký úspěch.

První deváťáci také pracovali na vlastních závěrečných projektech. Například den první pomoci, výrobky z bylinek, renovace autobusové zastávky, bojovka pro celou školu.

Z důvodu uzavření školy kvůli pandemii se však zrealizoval pouze den první pomoci a bylinkový záhon na školní zahradě.

Rok 2020–2021

Tento školní rok pokračovala pandemie covid-19, takže výuka probíhala převážně distančně a projekt se uskutečňoval jen krátce. Na začátku září jsme stihli vyrobit do VEEB posezení z palet. Tyto palety jsme obrousili, natřeli a koupili jsme na ně podsedy, které se do nedávna stále používaly.

Rok 2021–2022

Tento rok proběhla spousta menších projektů, protože jsme se ještě několikrát učili distančně. Proto jsme vymýšleli věci, které bychom mohli následně zrealizovat. Například jsme plánovali chov slepic na naší zahradě. To bohužel nevyšlo, protože by se o ně nikdo nemohl každý den starat.

Někteří z nás chodili na kroužek vaření, kde jsme připravovali dobré svačinky k prodeji. Pro mladší ročníky jsme zorganizovali Halloween s různými hrami a aktivitami, kreslením na obličeji a soutěží s kostýmy. Tradičně jsme zrealizovali Vánoční jarmark s prodejem našich výrobků. Na školní zahradě jsme si hezky naplánovali jezírko k vzdělávacím účelům, ale nakonec se jeho realizace neuskutečnila na zahradě, ale o rok později na pronajatém pozemku, který jsme nazvali Capybara park. V dalším projektu jsme brousili a natírali rezavé branky na hřišti. Na zahradě jsme si udělali záhonky, do kterých jsme si vysadili různé bylinky, ovoce a zeleninu. Hodně vysazených věcí jsme následně prodávali na Zahradní slavnosti nebo během našeho dalšího nového projektu kavárny. V té jsme samozřejmě kromě kávy připravovali i jiné nápoje (např. mojita, na jejichž přípravu jsme využili vypěstovanou mátu ze záhonků) a také k nim napekli a prodávali sladké a slané dobroty.

Rok 2022–2023

Projektové aktivity se v tomto roce přesunuly hlavně na pozemek do Dětmovic, na který jezdíme autobusem, ale částečně chodíme i pěšky. Když jsme poprvé přišli na pozemek, uviděli jsme náletový les, znečištěné jezírko a nepoužívanou chatu. Všechno bylo zarostlé a podmáčené. Na pozemku nám začal pomáhat odborník Vláda. Nejprve jsme vysekali náletové stromy, z jejichž dřeva jsme udělali chodníčky. Dále jsme zhotovili ohniště a k němu stoly a lavičky, abychom měli kde sedět a jíst. Jídlo jsme si vařili na pozemku na ohni např. bramboráky, lívance – obojí bylo skvělé. S pomocí odborníka Vaška jsme vykopali díru a postavili kadibudku. Také jsme vyrobili informační cedule, na které jsem umístili informace i obrázky živočichů a rostlin žijících na pozemku. Dále jsme v projektu “Proč tuňka kuňká” stavěli s pomocí Vládi a Vaška molo, abychom mohli zkoumat, co žije v rybníčku. Na Adventní tvoření s rodiči jsme museli vymyslet, zpracovat a vyrobit různé výrobky (např. dřevěné andělíčky, stromečky, svícny, adventní kalendáře s našimi ilustracemi atd.), které jsme pak prodávali i s občerstvením. V zimě jsme organizovali karneval pro děti ze školy na téma popeláři. Děti si moc užily hry a diskotéku.

Rok 2023–2024

Na pozemku byla chatka, která se musela rozebrat, protože byla nevyhovující. Ze zbylého dřeva jsme vyndávali hřebíky a dřevo potom uložili pro příští využití nebo spálili. V rámci projektu jsme také uspořádali karneval pro děti ze školy na téma šmoulové. Celý jsme ho organizovali a zařizovali. Vymysleli jsme aktivity a hry pro děti. Prodávali jsme pití a velký úspěch mělo kolo štěstí, do kterého jsme mezi sebou vybrali hračky. Po karnevalu jsme hlídali 15 dětí, které s námi ve škole přespávaly. Nachystali jsme jim večeři a také snídani i svačinku. Poté jsme projekt na pozemku předali mladším a začali pracovat na našem závěrečném projektu – této informační brožuře. Nezapomněli jsme samozřejmě ani na plánování našeho závěrečného deváťáckého výletu.

Náš pohled

Adéla Nováková

Jsem ráda, že máme projekty. Je tu vždycky sranda a máme spoustu pozitivních zážitků. Zároveň se snad na každém projektu něco zkomplikuje, nevyjde tak, jak jsme si naplánovali. Například s vařením se téměř vždycky dostaneme do časového skluzu, něco spálíme, přesolíme a podobně, nebo za nákup utratíme víc, než jsme čekali. Vlastně to nejsou neobvyklé situace, jenom já jsem neměla prostor si je zažít. Činnosti, které dělají rodiče, tady musíme zvládat sami. Ale naučila jsem se, že ne všechno zvládnou sama. Na projektu i v životě budu potřebovat pomoc spoustu lidí, se kterými budu muset vycházet a komunikovat s nimi, i když je zrovna nebudu mít v lásce. Protože nejde si všechno udělat po svém, někdy musím ustoupit, přizpůsobit se nebo uznat, že někdo to zvládne rychleji a lépe. Ano, neučíme se v těchto týdnech fakta nebo data, ale úplně jiné věci, které však nejsou méně důležité – aspoň mi to tak přijde.

Matyáš Pospíchal

Na projektu jsem zdokonalil svoje dovednosti s různými nástroji a naučil jsem se lépe zacházet s penězi, protože jsem pracoval s profesionály. Především jsem se však naučil usnout všude, jelikož jsme toho moc v noci nenaspali (spíše jsme si povídali).

Za dobu, kterou trávím ve III.M, jsem dělal hodně projektů, ale nejčastěji jsem byl na pozemku, který renovuje celé naše trojroční. Na pozemku jsme například odstraňovali stromy a různý plevel nebo jsme rozebírali chatku, což mě moc nebavilo. Všichni jsme si ale užívali opékání špekáčků nebo povídání s kamarády. Pak jsme ještě pracovali na výdělečných projektech, které byly různé např. prodej dřeva z pozemku, karneval nebo kavárna. Tyto činnosti mě většinou bavily.

Ve škole jsme měli během projektu dobré zázemí. Ve třídách jsme spali na karimatkách a peřinách a mohli jsme využívat kuchyň a sami v ní vařit. Každou přípravu jídla jsme museli předem naplánovat, včetně nákupu surovin za peníze z naší pokladny. Nejlepší čas projektu byl večer, kdy jsme mohli odpočívat.

Nikol Palánová

V sedmé třídě jsme měli spíše menší projekty, jelikož byl covid-19. V osmé třídě si škola pronajala pozemek. Ze začátku roku jsme se rozdělili do skupin na pozemek a na vaření (já jsem byla v té, která vařila). Pak se už skupinky na vaření střídaly, a proto vařil každý. Minulý i tenhle rok jsme organizovali karneval. Zajišťovali jsme jak občerstvení, tak i aktivity.

Z vaření jsme získali spoustu zkušeností, protože jsme si stravování zajišťovali sami. Všechny suroviny jsme si museli naplánovat a koupit jejich potřebné množství. Z počátku to bylo velmi těžké. Připravovali jsem různá jídla např. halušky, řízky, špagety atd. Do toho jsem byla pokladník, tudíž jsme počítali s vydělanými penězi.

Projekt mě bavil, protože byla sranda. Zážitky mám např. koukání na fotbal, vaření, nebo pracování na pozemku. Celkově byla dobrá nálada.

Raději jsem měla projekt než učení, protože během učení není tolik zážitků jako při projektu ve škole a práci na pozemku.

Projekt mi dal hodně do budoucna. Myslím si, že se nám to jako žákům hodí. Díky projektům jsme se naučili více spolupracovat s ostatními a zjišťovat naše silné stránky.

Václav Kováč

Projekt mi dal manuální, a především finanční zkušenosti. Manuálním dovednostem jsme se většinou učili na pozemku, občas i ve škole např. při chystání vánočního jarmarku. Na projektu jsme se učili třeba manipulovat s kladivem, bruskou, rýčem a sekýrou, nejvíce jsme ale pracovali s pilou. Finanční zkušenosti mi dala naše třídní pokladna, po každých nákupech a akcích jsme museli pokladnu spočítat a sepsat do pokladního deníku. Myslím si, že to byla jediná věc, díky které jsem se něco naučil – hodí se mi to na počítání různých úloh v matematice.

Na projektech někdy byla sranda, jak na pozemku, tak ve škole. Někdy však byly projektové dny zdlouhavé a chtěli jsme domů. Na každém projektu jsme si vařili sami v kuchyňce, kterou jsme měli v knihovně. Jako jídlo jsme si např. připravovali špagety, řízky, lívance, vafle, halušky atd. Většinou byl projekt tak na 2 nebo 3 dny, takže jsme museli přespávat ve škole. Kluci spali ve třídě III.M a holky v knihovně.

V budoucnu by se měl na pozemku stavět i dům. Myslím si, že to bude přínosné pro budoucí žáky třetího trojročí. Před přijímačkami mě projekt stresoval, raději bych se místo něj učil, ale teď na to mám jiný názor. Na projekty se vždycky těším, protože máme super zážitky.

Jáchym Šmídl

V nižším ročníku se uskutečňovaly jen menší projekty, protože stále pokračovala epidemie covid-19. I tak jsme však pořádali výdělečné akce (např. vánoční jarmark, zahradní slavnost nebo kavárnu pro učitele a rodiče). Od osmé třídy se náš projekt odehrává na pozemku v Dětmarovicích, na kterém pracujeme každý měsíc.

Mám rád vaření (nejčastěji vaříme halušky), protože je u toho sranda – aspoň do té doby, dokud stíháme, pak už to taková sranda není. Zajímavé jsou pro mě také výdělečné projekty, např. karneval s následným hlídáním dětí měl skvělou zpětnou vazbu jak od dětí, tak rodičů. Srandu zažíváme i na pozemku, i když to tam občas bývá velmi náročné. Proto se těším na večer, kdy po práci na pozemku a řešení dalších organizačních věcí si pouštíme všichni nějaký film.

Tyto projekty mě velmi baví a rozhodně mě něco naučily – třeba organizování lidí a vzájemnou spolupráci.

Juliana Žurková

Projekt máme na pozemku, vaříme, vyrábíme spoustu věcí (např. během adventního tvoření). Máme i kavárničky a různé prodeje. Vaříme si sami s pomocí dospělých. Nejčastěji vaříme halušky, špagety, různé polévky, řízky nebo lasagne.

Zázemí ve škole se pro nás postupem času pořád zlepšuje. Například v knihovně máme kuchyňku nebo závěsy na rozdělení místnosti. Můžeme si nechat věci na spaní ve škole.

Projekt mi dal spoustu dovedností – musíme se spolu domlouvat, zkoušet různé role ve skupině a spolupracovat v kolektivu. Pracujeme i manuálně – např. se dřevem a nářadím (vyrobili jsme si např. lavičky) nebo se surovinami v kuchyni.

Projekt mě baví, je fajn! Více se jako třída poznáme a bavíme. Hrajeme různé hry, povídáme si, díváme se na filmy a podobně. Člověk během projektu zjistí, že s někým se mu spolupracuje snadněji nebo že někdo umí něco lépe.

Jsem raději na projektu místo učení, protože je více srandy, která třeba není během normální hodiny.

Myslím si, že projekt je určitě dobrá věc, která nám přinese spoustu zkušeností do budoucna.

Pohled absolventů

Klára Nováková

Naše projekty byly různé v průběhu času. V sedmé třídě jsme se přestěhovali z naší bývalé školy sem, tím pádem jsme si vybavovali naši třídu sami. V osmé třídě jsme pracovali ve skleníku a prodávali to, co jsme v něm vypěstovali. V devítce jsme chystali svačiny pro nižší ročníky a mělo to docela úspěch, ale bohužel přišel covid, takže jsme nedokázali zrealizovat všechny další naplánované projekty.

Projekt mi dal spoustu zkušeností, které využívám i teď, když jsem ve čtvrtém ročníku. Umím například organizovat větší skupinu lidí a vést je k tomu, aby se nějak domluvíly na školních akcích. Nedělá mi problém napsat email, hospodařit s penězi nebo třeba navrtat poličku apod.

Fyzická práce, např. práce ve skleníku a svačinky, byla lepší, než abych seděla a dělala třeba matiku. Psaní žádostí, emailů a telefonování mě moc nebavilo, ale teď vidím, že mi to dalo dost.

Nevím, jestli bych se raději učila, nebo měla projekt. Myslím si, že je důležité najít mezitím ten správný balanc, nemělo by se vytěšňovat ani jedno z toho. Víím, že projekt tě naučí spoustu věcí, ale jsou i věci, které se musíš naučit s papírem v lavici, prostě sekáním dřeva se matiku nenaučíš.

Super zážitek byl, když nám vyrostla první ředkvička, byl to vážně dobrý pocit. Když jsme v sedmičce vrtali poličky a pracovali na naší třídě, tak to bylo taky fajn a zároveň vtipné, protože jsme poprvé drželi v ruce vrtačku. Další hezký zážitek je ze svačinek, kdy jsme celý den naháněli prvňáka, který nám nezaplatil. Měli jsme z toho velkou srandu.

Aleš Gavlovský

V sedmé třídě jsme realizovali VEEB. Dále jsme vyměřovali a kopali pískoviště. Naučil jsem se např. kopat krumpáčem, nakupovat poličky a řešit různé záležitosti s lidmi, kteří mi nejsou úplně sympatičtí. Teď to využívám dennodenně. Někdy jsme si jídlo vařili, ale někdy i objednávali. Přišlo mi, že do devítky jsme byli každý jinde, až pak v devítce se z nás stalo něco úžasného. Tehdy mě projekty nebavily, ale teď na to vzpomínám rád. Projekty mi přijdou dobré, jak je to kombinované. Z projektu mám úžasné zážitky, třeba jak jsme kopali krumpáčem. Projekty pro mě měly kladný přínos.

Rostislav Koláček

V projektu jsme například vyměřovali pískoviště, zajišťovali jsme posezení do VEEB nebo stavěli vyvýšené záhony a také jsme byli na farmě.

Za jediný úspěšný projekt považuji vyvýšené záhony. Dostali jsme materiál a něco jsme postavili.

Do VEEB jsme sháněli palety, takže jsme napsali do firem v Bohumíně a zpátky se nám ozvalo jedno železářství. Když nám je dovezli, tak jsme je brousili a pak natírali. Nakonec jsme je rozestavili do VEEB.

Na farmě jsme byli týden a pomáhali jsme paní v domácnosti řídit farmu. Z farmy mám spoustu zážitků. Dobře jsem se sekl do prstu, na chatce bylo strašné teplo a nesvítilo nám světlo, takže když jsme přišli už za tmy, tak jsme se tam všichni vysekali.

Do budoucnosti mi projekt dal odvahu otravovat bohumínské firmy, jestli mají palety. A manuální činnosti jsem si, když ne naučil, tak aspoň procvičil (vrtání, malování). Jednou jsme spali ve škole. Ještě jsme neměli vlastní kuchyňku, ale uvařili jsme si krupici a pizzu.

Projekty jsou fajn, zážitků je spousta. Třeba jsem s Onderem postavili stan z gaučů, takže jsme si procvičili stavitelské schopnosti, nebo jsme hodili Majkla do kompostu se žížalami.

Tomáš Kunert

Plánovali jsme stěnu na spreje, ale to bohužel nevyšlo, protože to bylo moc nákladné. Druhý projekt byly pizza chleby, které celkem vydělaly, a pak něco na zahradě. Tohle všechno mi dalo spoustu zkušeností v organizování lidí.

Rozhodně mě to bavilo a bylo to fajn. Když jsme byli na zahradě, tak se na mě vysypal celý vozík s hlínou, tak to bylo vtipné. Určitě bych si vybral projekt místo školy.

Projekt měl pro mě jediný přínos, a to bylo organizování lidí, to mi dneska pomáhá.

Emilka Burianová

Jednou z věcí, co mi dal projekt, byla zručnost – měření a vrtání poliček, stavba VEEB a prostě takové mužské práce. Také jsme se učili, jak pěstovat různé plodiny v našich vlastnoručně postavených záhoncích. Zkušenosti z projektu bych dokázala využít i teď. Většinou se na projektech spalo a vařilo ve škole, ale já jsme se toho málo kdy zúčastnila.

Projekty většinou byly fajn. Všechny nás to určitě bavilo, ale bylo toho občas už moc. I tak bych ale měla radši projekt, než se učila, protože to více sbližuje lidi.

Maxmilian Šel

Dělali jsme různě nábytek a záhonky. Bavilo mě to víc než drcení nějakých předmětů. Měli jsme volnost a mohli jsme dělat něco fyzicky. Pracovali jsme hlavně ve třídě, to bylo asi takové naše zázemí. Super bylo nakupování s dospěláky, kteří nás nebrali jako ty mladší a hloupější. Určitě je projekt prospěšný, protože se děcka naučí spoustu praktických věcí.

Kuba Frömel

V našem projektu jsme dělali záhonky, sadili jsme keříky nebo stavěli VEEB. Díky tomu jsem se naučil pracovat s dřevem, což jsem pak využil v modelářském kroužku.

Bavilo mě to, logicky taky proto, že jsem se mohl ulít z výuky. Taky jsem mohl pracovat venku, a já rád pracuju venku, takže mě projekt bavil více než učení.

Je to prospěšné pro děcka, které třeba nepracují s nářadím. Myslím si, že je to pro všechny dobrá zkušenost.

Eliška Tartaini

Během našeho projektu jsme natírali palety, dělali VEEB, prodávali na slavnostech a dělali záhony. Pamatuji si, jak jsme vařili špagety, pracovali jsme ve třídě, knihovně a zahradě. Díky tomu jsem se naučila spolupracovat s ostatními. Mám na to hezké vzpomínky, někdy byla sranda (např. mé říznutí nůžkami).

Roman Machač

Moc jsem se toho nenaučil, protože jsem skoro dva roky nebyl ve škole kvůli covidu nebo jsem tu danou práci už třeba dělal doma. Naše projekty byla VEEB, záhony a sadili jsme i nějaké stromy. Upřímně mně ty projekty moc nebavily, ale zároveň bych se radši neučil. Bylo to takové 50/50 - něco bych rád dělal, ale něco zase ne. Ve škole jsme si museli vařit, což mě teda taky moc nebavilo, ani si nepamatuji, co se vařilo. To, co mě na projektech bavilo, bylo to spaní. To byla sranda! Myslím si, že jestli by se ještě zlepšil systém, tak by to mohlo být dobré pro budoucí žáky.

Matěj Novotný

Upřímně mě projekt příliš nebavil, především práce na pozemku (vrtání vrtačkou nebo řezání pilou). Také jsme si samozřejmě vařili, nejčastěji špagety, které jsme dokonce jednou připálili.

Zázemí ve škole nebylo moc dobré. Museli jsme spát na zemi a vždy jsme si museli nosit karimatky a spacáky z domu, proto jsem tu nespal rád.

Raději než pracovat na pozemku, bych se učil. I tak mám ale z projektu i dobré zážitky.

Nela Gavlovská

V sedmé třídě jsme dodělávali VEEB, v osmé jsme plánovali jezírko, jehož realizace se nakonec neuskutečnila a v devítce jsme už pracovali na Capybara parku.

Neměli jsme kuchyňku ve třídě, a to bylo na pytel, ale jinak mi spaní tady nevadilo. Přišlo mi, že jsme pořád pekli buchty, na které jsme dlouho čekali, než se upečou. I tortilly jsme dělali často.

Projekt mě naučil zručnosti s nářadím a spolupráce s lidmi. Díky tomu na střední škole umím lépe komunikovat v rámci skupinek. Kdybych si měla vybrat, jestli se učit, nebo mít projekt, tak jednoznačně projekt.

Pohled průvodců

Petra Nováková, Veronika Pospíchalová

Adolescentní program Děti země nás nadchl, a proto jsme o něj usilovaly od okamžiku, kdy první děti v naší Montessori škole dosáhly tohoto věku. Společný život v prostředí přírody není pro školu snadno realizovatelný, ale myšlenky programu, jako jsou společné soužití, péče o sebe bez rodičů, smysluplná práce, zodpovědnost či finanční výdělek, jsme se snažily promítat do školních činností od počátku. Po třech letech tohoto úsilí nám do programu zasáhl covid a na dva roky ho přerušil. Návrat nebyl lehký, ale o to radostnější, že se nám povedlo získat „nekultivovaný“ pozemek k pronájmu. V září 2023 jsme na něj poprvé přivedly děti a postupně ho společnými silami proměňujeme.

Co je cílem práce na pozemku?

Jako klišé může znít fráze, že cílem je silná osobnost dítěte. Ale tento program to zcela naplňuje a setkávání se s absolventy nás v tomto jen ujišťuje.

Zapojit se do společnosti tím, že se pokusí postarat samy o sebe a zároveň tvořit, vyrábět a prodávat pro užitek všech – to je to, o co Marii Montessori šlo.

Pozemek si děti postupně připravily, aby na něm mohly pěstovat, popřípadě chovat či jinak získávat suroviny a s těmi pak obchodovat. V rámci různých akcí pro Vás rodiče se učí, jak nabízet své služby, což obnáší potřebu se na všem domluvit, nevidět zisk jen pro sebe, ale spolupracovat.

Spolu s odborníky bychom si na pozemku představovali dům, jurtu nebo jiné zázemí pro děti, aby se nemuselo tolik cestovat. A jistě bychom to jako dospělí rychle zvládli zařídit. Pokud však chceme formulovat vizi, co má být na pozemku, tak je jen jedna odpověď – zušlechťovat pozemek postupně, podle sil a plánů dětí. To, co chceme my, ne vždy souvisí s potřebami dětí, nebo přesněji, občas to dětem déle trvá a někdy i nám trvá, než pochopíme, co chtějí děti. Ale cílem práce na pozemku je učit je, jak žít ve společnosti lidí, ne stavět, budovat, realizovat.

Jako naši rodiče víte, že jedním z nejkrásnějších materiálů pro první trojročí je zlatý perlový materiál. A práce na „farmě“ je přesně takovým materiálem pro teenagery. Obraz skutečného světa, který si ve 13 letech jinak nedokážou představit.

Závěr

Doufáme, že jsme vám přiblížili pohled na projekt třetího trojročí, případně jste si odpověděli na některé vaše otázky. A jestli jste v Montessori škole a projekt vás teprve čeká, tak jsme vás snad neodradili, ale naopak se už těšíte.

